

Publicerad 2009-03-07 23:28 av Caprice!

stackars förvirrade varelse! (juli -08)

Morgontrollets amnesi och framtid

Melodi: "Rumba i Engelska Parken"

"Åh, kära söta rara snälla
den sprack, min kjol
men det var inte alls i kväll - ah!
det var ifjol...
Puh, jag är ej längre rund
jag är tunn som ingenting!

Ja, om man bantar för hårt kan det hända
det blir för svårt att på tankarna vända
man krymper tiden precis som en slända
bakåt blir framåt, framsida ända

min tankegrotta bär evigt elände
när körtelkottarna längesen sändes
vid horisonten lanternan ej tändes
just när det hände - satans elände!

Dessutom alla mig bespotta
för jag är morgontrollet Lotta - "ha ha ha!"
Förvisso är jag född i djupaste skogen
men icke mogen vara den trogen

nej, jag är inte som de andra
i klanen, de som gärna vandra - "ha ha ha!"
bland tall och granbarr i den mörkaste natta
jag darrar som kratta - kan ingen fatta?

Åh, kära söta rara snälla
min kjortel sprack
nej, det var inte alls i kväll, ah
min tanke drack
bara strunt som ingenting
tar goddag nu - Tjingeling!"

Så kan det gå när man faller ur ramen

då väntar inte gemensamhetskramen
blir du för tunn eller tjock, kära damen
stötes du bort, då väntar blott gamen...

du får ej ändra på urtraditionen
modifiera den urgamla tonen
och är du troll ska du va' som från början
gilla att tumla runt uti sörjan

Trollhopen:

"Bom chika chika chika bom bom
hon är ju blott och bart en dum dum dum dumbom!
Vem såg väl någonsin ett troll i en tyllkjol
förrän ifjolfjol, lapandes solsol?

För vi skyr gryningen som katten
som hatar trilla ner i va va va vatten...
hon är ej längre någon tjocksmock och knotig
är bara motig, alls inte rotig!

För hon går bara runt i tyllen och dyrkar sol
hon borde gilla skogsidyllen, som nattviol
klafsa runt varenda tjärn... inte söka dagens sting!

Men säg, författarn och poeten
kan du ej dra'na ner i smeten - ha ha ha!
Låt henne änteligen bli som vi andra
då kan vi åter gilla varandra..."

Nej, det är inte alls mitt kallkall
hon klättrar upp i högsta talltall - ha ha ha!
och varje gryning hälsar ljuset i öster
skuttandes runt tills sommarn blir höster...

Trots sin förvirring bär hon samtidigt - "nej nej nej!"
den nya nyckeln till er framtid - det tror ni ej!
kör i mossan skallar grå - låtsas som om ingenting

När Lotta bantade hände nåt särskilt
men ni ser blott något konstigt besvärligt...
hon är hybriden, mot framtiden gångar

ni bara stångar, dagen ej fångar...

Till nya drevet hon visar er vägen
modifierad men inte förlägen
på något sätt håller kartan i handen
fast ni blott visar vassaste tanden...

För snart är skog och grotta borta
mot sådant kommer man till korta - ha ha ha!
Ur sagan svinner ni, i stan finns det höghus
där kan i rusrus ni göra busbus...

på nätet söka info mera
snart ska vi alla implodera - ha ha ha!
ty Jorden redan sig armerar med lera
bäst att sig börja omdirigera

ta plats på skeppet nu till rymden
kom, köp biljett!
Är svansen ännu kvar så skym den
på något sätt
som kometerna vi far - tar oss bort från ingenting...

Ett råd från bantaren i rappet:
Så skrid till handling, hoppa glappet - ha ha ha!
Naturen skrattar rått åt människan och djuren
trollden, kulturen, orden i luren...

Då vittrar fjället bort, det kalt är
men inte längre särskilt svalt där - ha ha ha!
Där brann en knotig björk och föll ner i dalen
räknandes talen, slutade galen...

Men se på Lotta hur hon dansar i solens sken
släng inga kottar nu på lyckliga tunna ben!
Hon är inte längre tjock - för hon dansar rumbarock!

Sensmoralen blev ett pling - hördes nästan ingenting...

Cha cha cha!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Caprice! med Poeter.se id #11042 innehar upphovsrätten